

AZ AGOSTYÁNI, TATA-TÓVÁROSI, VÉRTESZOLNAI PLÉBÁNIÁK KÖZÖS LAPJA - 2014. 12. 24. - XXIV. ÉVF. 7. SZ.

Az Ige testté lőn és miköztünk lakozék

Kezdetben volt az Ige, és az Ige Isten-nél volt, és Isten volt az Ige. Olvassuk Szent János evangéliumának elején. Mit is jelent ez? A Szentháromságot szemlélve láthatjuk, hogy az Atya öröktől fogva nemzi a Fiút, azaz, hogy a Szeretet öröktől fogva és folyamatosan akarja a Fiú létét. A zsol-táros ezt így fejezi ki: „Az Úr mondá nékem: én Fiam vagy Te, én ma születek téged!” A „kezdetben”, és a „ma” szó az örök mára, a szeretet el nem múló folyamatosságára irányítja a figyelmünket.

Isten szeretete nem zárul önmagába, hanem kinyílik felénk, emberek felé. Adventben olvastunk Jézus családfáját, ami rámutatott arra, hogy a kezdetektől eltervezte Isten, hogy elküldi közénk egyszülött Fiát. Amikor elérkezett az idők teljessége, az örök és mindenható Isten, önmagát semmivé téve testet öltött, alávetette magát a múlandóság szolgái állapotának és emberré lett.

Jézus születését nem szabad a régmúlt, tőlünk teljesen független eseményeként értelmeznünk! Az ókori egyházatyák merészen fogalmazták meg,

miért olyan fontos számunkra Jézus születése: „Az Isten emberré lett, hogy az ember istenné legyen.” Azzal, hogy Isten elküldte egyszülött Fiát, aki valóságos Isten és valóságos ember is volt egy személyben, megszentelte emberiségünket. Mivel az ember nem tudott

önerejéből felemelkedni Istenhez, maga az Isten jött közénk, s ezzel lebontott minden válaszfalat, ami szétválasztott minket. Az ember, akinek addig rettegnie kellett Isten haragjától, ettől fogva szemtől szemben találkozhat Istennel Jézus Krisztusban.

Ne felejtjük el, hogy az Atya örök Igéje Jézus Krisztus, akinek akkor leszünk valódi tanítványai, akkor tud bennünk is megszületni ez az örök Ige, ha meghallgatjuk és tettekre váltjuk az ő üzenetét. „Mindazoknak, akik befogadták, hatalmat adott,

hogy Isten gyermekeivé legyenek, azoknak ... akik Istentől születtek.” Karácsony nem csak Jézus születésnapja lehet, hanem a miénk is. Azzal, hogy megszűnünk az önzésnek, az evilági szűk gondolatoknak, s a Gyermekek szelídsége megnyitja szívünket az örök Igének, mi magunk is Isten gyermekeként újjászülethetünk.

Krisztus születése nem egy múltbeli esemény csupán, hanem a mi életünk záloga is. Ha bennünk gyökeret tud verni az a szeretet, mely az örökből az időbe, a végtelenségből a végesbe, a gazdagságból a szegénységbe képes lépni, mi magunk is életre tudjuk váltani Krisztus üzenetét, ami nem más, mint az örök Ige megszületése bennünk.

Gábor atya

Jöjj el közénk, Urunk, és üdvözíts minket!

Minden kedves Olvasónknak kegyelmekben gazdag karácsonyi ünnepeket és Istentől áldott, boldog új esztendőt kívánunk!

A szerkesztőség

Felújított kapucinus sírbolt megáldása

Sergio Tellan atya, a Magyar Kapucinus Delegáció vezetője áldotta meg az Almási úti temetőben közelmúltban felújított kapucinus sírkertet. Ebben a sírban 1789 óta temetkeztek a tóvárosi kapucinus kolostor szerzetesei. Bár a Kapucinus templom altemplomát is használták temetkezésre, mégis sokan a hívek sírjai közelében akartak nyugodni, amit a hívek mind a mai napig azzal hálálnak meg, hogy nemcsak imádkoznak a valamikori szerzetesekért, hanem sírjaikat is szeretettel és tisztelettel gondozzák. Köszönetet mondunk a felújítás kivitelezőinek és Sergio atyának, aki a megáldás szertartását elvégezte.

Szent Erzsébet ünnepe

November 19-én, szerdán Árpád-házi Szent Erzsébet ünnepe volt templomunkban. Ebből az alkalomból reggel 7:30 és este 18 órakor mutattunk be szentmiséket, melyek keretében megáldottuk az Erzsébet-kenyereket. Az esti szentmise előtt 17:30 órakor zsolozsmát imádkoztunk a szegények védőszentjének tiszteletére. Ezen a napon a Jávorka Sándor Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Szakképző Iskola és Kollégium tanulói által sütött kenyeret vittük el a hajléktalan szállóra, ahol a kenyeret a megáldást követően a diákok szétosztották a rászorulóknak.

Lelkinap Vértestolnán

A magyar nemzet lelki megújulásáért végzett imakilenced vértestolnai állomásán, az engesztelő szentségimádást követően Árus-Kovács Gábor, nemesszalóki plébános atya mutatott be szentmisét. Gábor atya homíliájában Magyarok Nagyasszonyát és az Árpád-házi szenteket állította példaképül a mai hívők számára. A szentmisén vértestolnai és tatai hívek mellett részt vettek felvidéki hívek is.

Szentmise és tiszteletadás az I. világháború áldozatainak emlékére

November 12-én, szerdán este a 18 órakor kezdődő ünnepélyes gyászmisé az első világháború hőseiért és áldozataiért ajánlottuk fel. A szentmise főcelebránsa és szónoka Markovics Milán főhadnagy, tatai helyőrségi lelkész volt. Az ünnepi alkalomból díszőrséget álltak a Történelmi Vitézi Rend Komárom-Esztergom megyei Székkapitányságának, valamint a Magyar királyi “Szent István” 3. honvéd gyalogezred Hagyományörző Egyesületének tagjai. A liturgián közreműködött Hermann László és a templom gyermekszkolája. A gyászmisé követően fáklyás menetben vonultunk át az Erzsébet téri I. világháborús emlékműhöz, ahol előbb Nagy Dániel történelem tanár mondta el megemlékező beszédét, majd Gyóni Géza versét szavalta el dr. Sopovné dr. Bachmann Katalin, ezt követően

Maraszin Mónika énekelt el a “Ha kimegyek a doberdói harctérre” kezdetű első világháborús katonadalt. Gábor atya imádsága és áldása után az emlékműnél koszorút helyezett el a Történelmi Vitézi Rend Komárom-Esztergom megyei Székkapitánysága, a Magyar királyi “Szent István” 3. honvéd gyalogezred Hagyományörző Egyesülete, Tata város képviselői, a Jobbik Magyarországért Mozgalom képviselői, a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége és a Piarista Diákszövetség Tatai Tagozata, a tatai Polgári körök, Fasching Sándor tatai 56-os szabadságharcos és a Kapucinus Egyházközség képviselői. Ezt követően a jelenlévő megemlékezők helyezték el koszorúikat, ill. a mécseseket. A megemlékezést a Szózatot zárta, majd Varjú László trombitán fújta el a Takarodót.

Hittanos kirándulás Mocsán

A Kapucinus plébánia hittanosai november 8-i őszi hétvégén, hittanos kiránduláson vettek részt Mocsán. A kora reggeli indulás néhányunknak ugyan több erőt vett igénybe, azonban a gyerekeken csöppet sem látszottak a fáradtság jelei.

Közösen elsétáltunk az buszpályaudvarra, ahol a menetrend szerinti járattal indultunk Mocsára. A megérkezést követően közös szentmisén vettünk részt a Mocsai Rózsafüzér Királynéja Plébániatemplomban, ahol nagy szeretettel fogadott bennünket Horváth István plébános atya. A szentmise után Hornyák Csaba vendégei voltunk a Szent Miklós Vendégházban, ahová egy rövid sétát követően érkezünk meg. Nagy szeretettel és előkészülettel fogadtak bennünket, hiszen amint beléptünk, már megérezttük a frissen sült tízórai illatát.

A vendégház igazi tanyasi hangulatot idéz. A hatalmas udvar tele van állatokkal, akikkel a gyerekek jókedvűen ismerkedhettek. Láttunk kecskéket, juhot, disznót, libát, tyúkot, nyulat és lovakat is. Volt lehetőségünk lovas kocsikázásra, valamint lovaglásra is. Ebédig a játéka és az állatoké volt a főszerep, majd ezután következett a gazdag ebéd, gulyáslevessel, lángossal és süteménnyel.

Miután mindenki kellőképpen jóllakott és pihent egy picit, még volt egy kis játékra lehetőség, aztán ideje volt elbúcsúzni és hazaindulni.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani Hornyák Csabának, akinek a segítségével létre tudott jönni egy élményekkel teli, közös és felejthetetlen nap.

Böjte Csaba testvér a Kapucinus templomban

Krisztus Király vasárnapján a délelőtti szentmiséket a tatai Kapucinus templomban Böjte Csaba atya, a Dévai Szent Ferenc Alapítvány vezetője, az erdélyi gyermekek pártfogója mutatta be. Csaba

testvér a párbeszéd fontosságáról és az igazi lelki békeesség kialakításáról tanított prédikációjában. Arra buzdította a Tata-tóvárosi híveket, hogy a hamarosan elkezdődő adventi időszakot arra használják fel, hogy békeességet teremtsenek családjaikban, közösségeikben; azaz Krisztus legyen a király ne csak az ünnepnapokban, hanem életük minden pillanatában. Csaba testvér hálafejezésül megköszönte, hogy Szlovákia, Tata testvérvárosában működő gyermek-nevelőközpontot a Kapucinus templom hívó közössége ebben az évben is nagylelkűen támogatja.

Szent Imre herceg ünnepe

November 5-én, Szent Imre herceg ünnepén Fehér Tibor révkomáromi újmiséskáplán atya mutatott be ünnepi szentmisét egyházközségünk védőszentjének tiszteletére a vesperást követően. Tibor atya a szentmise végén újmiséskáplán atya áldásában részesítette a jelenlévőket, majd a közösségi teremben az egyházközség képviselőtestületének tagjai köszöntötték az újmiséskáplán atyát.

November 9-én, vasárnap Agostyánban és Szent Imre ünnepéhez, templomunk búcsújához kapcsolódóan Kovács Gergő csornai káplán úr mutatta be a szentmisét, aki a szentmise végén újmiséskáplán atya áldásában részesítette a jelenlévő híveket.

A szentmise végén Gábor atya ünnepélyesen átadta Őszentsége Ferenc pápa apostoli áldását Rizing Jakabnének és Koronczai Istvánnak, templomunk díszítőinek, kiknek alázatos munkáját, a templomért tett szolgálatát ezúton is hálásan köszönjük.

„Adjatok és akkor ti is kaptok...”

A keresztény ember számára sürgető felszólítás Krisztus Urunk üzenete. Hiszen mi megkaptuk a legnagyobb örömhírt Jézus személyében, akire örvendező szívvel várunk így advent 4. vasárnapja után, mert tudjuk, hogy már nagyon közel van eljövele. Isten elküldte nekünk egyszerűen szent Fiát, hogy megváltson bennünket a bűn rabságából és részesei lehessünk örök boldogságnak. Ez a legnagyobb ajándék, amit kapunk Istentől. Ő a legelső és legnagyobb adakozó is, ezt pedig minden előfeltétel, minden viszonosság nélkül teszi, csupán szeretetből.

Urunk példája buzdít minket is, hogy adjunk, forduljunk mások felé nagyobb odafigyeléssel és szeretettel. Az ajándék lehet akármelyik hétköznap egy mosoly, egy jó szó, segítségnyújtás, ugyanúgy, mint Karácsony előtt a szegényebb, rászorulóbb embereknek való adakozás.

Ismét összefogtunk a tatari kapucinus plébánián is, hogy nehéz körülmények között élő gyerekeknek egy kicsit szebbé tegyük a Karácsonyát egy-egy ajándékkal. A gyűjtésben többek között egyéni felajánlások, hittanosi gyerekek munkája és a Máltai Szeretetszolgálat segítségével több, mint 50 csomagot osztottunk szét Tatán és környékén.

A gyerekek csillogó szemekkel nézték a csomagokat, izgatottan bontogatták, vagy épp adták oda szüleiknek, hogy majd a Karácsonyfa alatt nyissák ki együtt. Egy-egy ilyen arc láttán cseng ismét fülünkben Krisztus Urunk üzenete: „Amit a legkisebbel tesztek, velem tesztek.”

Mészáros Oszkár

Kiállítás és imádság magyar nemzetünkért

Talán szokatlan, hogy Advent idején Trianonról szóló kiállítás nyílt templomunkban, de a 2004. december 5-i népszavazás tizedik évfordulója alkalmat adott arra, hogy december 5. és december 17. között a várpalotai Trianon Múzeum vándorkiállításának adjon otthont a Kapucinus Rendház. A rendezvényt a kiállítás megálmodója és társszerzője, dr. Raffay Ernő professzor úr nyitotta meg, akit Kiss Norbert helyettes államtitkár úr köszöntött az egyházközség tagjai nevében. A történész kiemelte, hogy a kiállítás létrehozásának célja az volt, hogy bemutassák a trianoni helyzet okozta nega-

tívumokat. Emellett fontos, hogy a fiatalok ismerjék meg a múltjukat. A 31 képből álló kiállítás, térkép-, fotó-, és írásos dokumentumokat tartalmaz, összeállítói Raffay Ernő és Szabó Pál Csaba történészek, akik történelmi leckeként mutatják be a tragédia előzményeit, és következményeit. A kiállítás „lelke”, a trianoni békediktátum adatait tartalmazó panelek a megújult közösségi teremben láthatók, melynek kialakításáért a Vitézi Rendnek tartozunk köszönettel. A megnyitót szentmise követte, melyet Lépes Lóránt atya, a felvidéki Mária Rádió igazgatója mutatott be magyar nemzetünkért.

Ferences Világi Rend hírei

Nagy örömnappal ünnepelünk! A Ferences Világi Rend (FVR) egész földünket átölelő nagy káptalanja, amely 2014. november 1-8. között zajlott le Assisiben buzgó imáink kíséretében, Kauser Tibort választotta meg hat évre miniszter generálisnak. Így Tibor került a 450 ezer tagot számláló Világi Rend élére. Az új előljáró Piliscsabán él, 55 éves, három gyermek édesapja, a Páter Pio FVR közösség tagja. Tibor a FVR 1989-ben történt újra indulása óta aktívan tevékenykedik a rend fejlődése érdekében. Feleségével együtt 1991-ben tett örökfogadalmat. Az elmúlt napokban a világ számos országából érkezett 85 szavazati jogú küldött Encarnita del Pozo eddigi miniszter generálissal megvitatta a rend időszerű kérdéseit, áttekintették az elmúlt hat évet, majd a jövőre vonatkozó döntéseket is meghozták. A FVR a világban 116 országban van jelen, ebből 70 országban működik teljes jogú testvéri közösség, 46 országban folyamatban van a helyi szervezet hivatalossá válása. A FVR központja és állandó titkársága Rómában van, tisztségviselői – így Kauser Tibor is – tisztségüket társadalmi munkában látják el. Hazánkban a rendnek 450 tagja van, akik 33 közösségben működnek. Szeretettel buzdítom a kedves híveket, hogy lankadatlanul támogassuk imáinkkal Tibor nem könnyű szolgálatát!

Magó Ottóné

ANGYALI ÜDVÖZLET

fejeden a kéz
hunyt szemekkel is érzed
finom illatát

ahol mosoly van
ott semmi más nem fér el
az árnyékodban

az angyal egyszer
meglátogatott téged
nem voltál otthon

Kegyelem

Először nem több
mint csöppnyi szikra
sejlik, kibomlik, szétragyog
bennünk súlyosul majd lombja, fája
Nélküle levele is halott

Botos Ferenc

Tanúságtevők

„Tanúságtevők” rovatunkban egyházközségeink hívei minden lapszámban ugyanazon kérdésekre válaszolva tesznek tanúságot hitükről, hívó életükről. Nagy szeretettel várjuk leveleiket.

1. Az őskeresztények maguk is arra kaptak hivatást, hogy Krisztus élő tanúi legyenek. Hogyan jelenik meg ez a meghívás mindennapjainkban?

Tegyük a jót. Szép életünkkel, jó tetteinkkel, egymást segítő jósággal mutassunk példát. Ezt várja tőlünk Jézus Krisztus, hiszen ezt a példát mutatta nekünk. Mivel életünk ki van mérve, addig tegyük, amíg időnk van rá! Életünk egyetlen napját se hagyjuk ki.

2. Jézus Krisztus a mi megváltónk és életünk. Mit jelent a hit az Ön számára?

Ebben a modern Babelben, a mai világban, ahol annyi eszme, annyi értékrend, szemlélet, vélemény van, (és ezt ki csendesebben, ki egyre dühöttebben hirdeti) számomra az egyetlen igazodási pont a hit, és maga Isten. A hit számomra nyitottságot jelent a természetfelettire. Nézem a csodálatos teremtet világot és benne sokszor az iszonyatos emberi cselekedeteinket, de a világ bármilyen is, hiszem, hogy van értelme. Az életem, az életünk vezet valahová, valakihez. Ez nem más, mint az Isten! A hit a kinyilatkoztató Isten elfogadását jelenti nekem. Ő életünk adója és bevégzője.

A hit kegyelmét Tőle kapjuk, de mint sokan mások, a hitre, a vallásra való „ráhangolódást”, a hit megismerését a családban kapjuk. Hálas vagyok testvéreimmel együtt Édesanyánknak és Édesapánknak, hogy hívó, katolikus családba születhettünk.

Ők tudták, és sokszor mesélték, hogy két világháború poklát megélni, a második után nincstelenné és földönfutóvá válni, menekülni három kicsi gyerekkel, csak az Istenbe vetett hittel, reménnyel és szeretettel lehetett, másként összeroppantak volna. A hit magját Ők ültették belénk, amit féltőn óvtak, gondoztak. Nem volt kétséges, hogy ilyen példa láttán, nemcsak érzelmi okokból, hanem meggyőződésből, mindenféle ellenszéllel szemben, a hitet, Istent választottam. Nagyon fontosnak tartom megjegyezni, hogy ezzel elfogadtam az Egyház összes tanítását és egész rendjét.

Sohasem gondoltam azonban, hogy ez könnyű út. Isten formál minket, hogy tökéletesek legyünk, de szerintem ez a legnagyobb erőpróba, kihívás minden keresztény számára, így nekem is.

Az én életemben is voltak és még biztos

lesznek próbakövek, ami között botladozva jártam. Mit botladoztam? Jó nagyokat hasaltam, de mindig éreztem, hogy mikor lélekben lerogytam, a szerető Isten felemelt, megbocsátott.

Újra lehetett kezdeni!

Milyen jó, hogy a Teremtő másként gondolkodik, mint én.

Milyen jó, hogy kéréseinket „cenzúrázza”, jobban ismer, mint én önmagamam. Azt adja, ami számomra a legjobb, ami hasznomra válik.

Hiszem, hogy Ő szolgál engem és embertársaimat, és nem fordítva.

Isten értelmet ad életemnek!

3. II. János Pál pápa felszólította a világot, hogy építsük fel a Szeretet civilizációját. Mit tehetünk ezért? Mi dolgunk a világban?

A Szeretet civilizációja nem egy megvalósíthatatlan álom, hanem valóságos cél, feladat kellene lenni mindnyájunknak. Hiszen ez a civilizáció lenne az, amikor önmagunkról megfeledkezünk, háttérbe húzódunk, a másik embert felismerjük, magunk elé helyezzük. Mert mi a szeretet? Segítés, megbocsátás, önfeláldozás, alázat. Ez utóbbi viszont nem gyöngeség. Ha Jézus Krisztus életét, működését, tanítását, csodáit megismertük, akkor Őt fel kell ismerni embertársainkban is. A szeretetet, mint a magot szét kell szórni. Az egy szem búzamagból, ha kalászba szökken a többszöröse lesz. Így van ez a szeretettel is! Példa lesz másoknak, és előbb vagy utóbb követni fogják.

A szeretetről pedig régóta meggyőződése, hogy nem beszélni kell, hanem tenni.

Ezt szolgálják a karitatív szervezetek, például az Ökumenikus Szeretetszolgálat, a Katolikus Karitás és a Máltai Szeretetszolgálat. Akik ott dolgoznak szabadidejükben, önkéntesként a közösség szolgálatára vállalkoznak. Időt ajándékoznak felebarátiaknak! De egy mosolyra, jó szóra, a másik meghallgatására, ölelésre, türelemre mindenkinek kell, hogy ideje legyen!

Aki igazán szeret az adni akar. Időt, munkát, s ha tud anyagiakat. Aki igazán szeret, az nem tud gyűlölködni, gyűlölni!

A dolgunk a világban az, amire meghívott minket az Úr. Legyünk látható jelek, közösségekben Istennel és szolgálatban a többi testvérrel.

Mikor és hol kezdjük el építeni a Szeretet civilizációját? Most! Kezddhetjük a családban, rokonságban, munkahelyen, szűkebb és tágabb közösségekben.

Langmár Istvánné

„HITVALLÓ IRODALOM”

A karácsony margójára

Túl a történeti valóságon, Jézus megtestesülése – a bölcsőtől a koporsóig – egyúttal az isteni-emberi történet legtömörebb, legegyszerűbb és legösszetettebb képeit és szimbólumait ajándékozza nekünk.

Mária és József alakja a bölcsőben fekvő gyermekkel: a család, minden család örök bensőséges képe. Ugyanakkor azonban, szinte észrevétlen fordulattal, isteni költészettel: az örök szüzesség képe is. A család, a termékenység jegyei mögött itt az ember másik magasrendű életformájának, a természetfölötti élet előképének, a szüzességnek is legbensőségebb „hármában” gyönyörködhetünk. Külön-külön és együtt: Jézus, Mária és József alakjában, a szent család, a karácsonyi barlang szeplőtelen látványa, egyszerre kimeríthetetlen szemléleti kincse minden családnak, s vezércsillaga minden egyes – társas vagy végképp magányos – emberi életnek. Csodálatos egyetemességet rejt magában, s oly észrevétlenül egyszerű „fogalmazásban”, amire egyedül a természetfeletti képes. Mint család: áldást osztó képe az emberiségnek, s ugyanakkor – a szüzesség isteni mélységű fölfedésével – az örök, egyszeri ember megsejtelése, annak kodifikálása, hogy az egyes ember a történelemnek nemcsak láncszeme, hanem egyúttal fölülmúlhatatlan végcélja, Isten szeretetének legfőbb tárgya is. Természetes és természetfeletti eme csodálatos egyensúlyában csakis így lehet jelen már most és már itt az a hatalmas feszültség, mely drámájával az egész univerzum sorsát kimérte, s melybe már most és már itt belefér a kereszt éjszakája, a bal és jobb lator, Veronika kendője és Júdás árulása, az egész emberi történelem, s azon is túl az egész teremtet világ „türelmetlen várakozása”. Az egyszerű képet (pásztorok, királyok és ökrök foglalatában) ihletett kézzel és kiapadhatatlan odaadással nem hiába idézték fel templomok falán a századok. E kép, mely természetfeletti „elkötelezettségével” mindent fölülmúló történetet ígér – így érkezik ma is közénk, az éjszakában megeredő hőéses intimitásával.

Pilinszky János

(Új Ember, 1968. december 15.)

„Fogadjátok be Jézust, mert Ő az Isten ajándéka”

Interjú Sergio Tellan atyával, a Magyar Kapucinus Delegáció vezetőjével

1. Sergio Tellan atya a Magyar Kapucinus Delegáció vezetője. Hol született, milyen volt gyermekkorra és hogyan kapta a hivatását?

Portogruaro városában születtem Trieszt és Velence között. Vallásos családból származom, öten voltunk testvérek, és ha nem is szigorú, de vallásos nevelést kaptunk. Egyszer egy kapucinus testvér látogatott a városba, akit az legjobb barátom szó nélkül követett, és amikor néhány hónap múlva haza jött, elmesélte hol volt, mit csinált, megosztotta az élményeit és ez akkor hatással volt rám, hogy rögtön követtem őt és jelentkeztem a szemináriumba. Néhány év múlva ez a barátom ugyan kilépett, de én maradtam. Isten elfogadta a hivatásomat. A szeminárium a Szlovén határ mellett volt, de tanulmányokat folytattam Veronában, Bassano del Grappában, ahol letettem a noviciátust. Majd Udinében és Velencébe kerültem, ahol teológiát tanultam és folytattam a munkámat, mint káplán, illetve tanítottam. De tanultam Rómában is, ahonnan a szemináriumba helyeztek vissza, már tanítóként. A szüleim egyáltalán nem ellenezték, sőt támogatták hivatásomat, de édesapám, mikor a noviciátust kezdtem, elbeszélgetett velem és megkérdezte, hogy valóban komolyan gondolom-e, mert nem fordulhatok vissza. A beszélgetés után, mindig segítettek és támogattak.

2. Hogyan és miért a Kapucinus rendet választotta?

A rendet igazán a szemináriumban ismertem meg. Előtte csak az elhivatottság volt meg bennem, de nagyon megszerettem ezt a közösséget, tulajdonképpen egy felfedezés volt számomra a szemináriumi élet, amiben mindig éreztem Isten támogatását. Ugyanakkor ismertem és szerettem Assisi Szent Ferencet életét, aki nagy hatással volt rám. Ő egy szabad ember volt és a szabadsága mindig vonzott és vonz a mai napig is.

3. Mikor érkezett Magyarországra? Hogyan érzi itt magát?

2007 júniusának végén érkeztem Magyarországra. Előtte Velencében voltam plébános és a szemináriumban tanítottam bibliikumot. Egy nap a rendfőnököm felhívást tett közzé, miszerint missziós feladatot bízna a rend vállalkozó szellemű tagjaira és hozzátette, hogy ez nemcsak lehetőség, inkább szükségszerűség. Így kerültek kapucinus testvérek Afrikába, Görögországba és Magyarországra. Én erre a felhívásra készséggel válaszoltam és a provinciálisom döntötte el, hogy engem Magyarországra helyez. Mivel én ezt nem terveztem, ezért itt kezdtem el magyarul tanulni, amit nagyon megszerettem. Lehetőségem nyílt arra is, hogy mindent előlről, tiszta lappal kezdjek, nyelvvel, kapcsolatokkal és emberekkel. Szerencsére nagyon kedves emberekkel találkoztam, akik sokat segítettek, ezáltal nagyon megszerettem Magyarországot és a magyar embereket.

4. Mik a rend magyarországi céljai? Hogyan igyekeznek megszólítani az embereket, különösen a fiatalságot?

Az első és legfontosabb feladat a nyelv elsajátítása volt. Ha nem tudod a nyelvet beszélni, nehéz a kapcsolatot felvenni az emberekkel, fiatalokkal, idősökkel, betegekkel. Most, hogy sikerült megbirkózni magyar nyelvvel, most már van lehetőség arra, hogy mint lelki vezető, gyóntató magyarázzam Isten Igéjét, és mivel sok évig tanítottam, ez nekem nem okoz nehézséget. Amikor Magyarországra jöttem először az olasz közösséget szolgáltam, de másfél éve már szolgálatot vállaltam a magyar közösségben. Ha nyitott szívvel élünk, nyitott szívvel a munkára, a szolgálatra, a kapcsolatokra, akkor könnyű a dolgunk. Úgy látom, az emberek keresik a jó szót, a jó társaságot, azt a helyet, ahol örömről beszélnek, ahol az örömhírt hirdetik. Jómagam szerzetes vagyok, és a szerzeteseknek kell, kellene leginkább az örömet hirdetniük. Ferenc pápa mondta, hogy szerzetes az, aki be tudja mutatni, meg tudja osztani Isten örömét. A szerzetesek nem vonulhatnak el, meg kell mutatni magukat, meg kell mutatni életüket, tanúságot kell tenniük Istenről, Isten tetteiről és arról, hogy Isten elfogadja az életünket, arról, hogy Jézus Krisztus olyanak szeret minket, amilyenek vagyunk. Ez nagyon fontos. Személyes életemben mindig megtapasztaltam, hogy Isten elfogad, segít engem. Sok nehézség van Magyarországon, de sok nehézség van Olaszországban is vagy másutt a világon, de optimistának kell lenni, mert van reménység.

5. Hogyan vélekedik Tatáról? Milyennek látja a tatari hitéletet?

Nem mondhatom, hogy pontosan ismerem Tatát. Nem látom reálisan, hogyan élnek az emberek, milyen a hitéletük, csak néhány nagyobb ünnepen, illetve lelkigyakorlaton vettem részt a városban. Ezen alkalmak során viszont azt tapasztaltam, hogy sok ember jár templomba, és élő közösség van Tatán. Úgy látom, a fiatalok is meg találják az örömeiket a közösségben. Ha a pap hitelesen közvetíti Istent, akkor Isten rajta keresztül vonzza az embereket. Így feltárul a közösség igazi arca, ahol mindig van valami érdekes, ahova mindig szívesen megyünk. Ezért fontos, hogy a pap meg tudja osztani az Evangéliumot. Így lesz a templom az a hely, ahol találkozhatunk Istennel.

6. 2015 a megszentelt élet éve. Mi az év célkitűzése? Mire kapnak hivatást a szerzetesek?

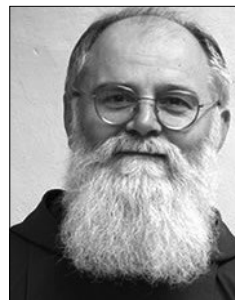
A szerzetesség születése reakció volt a 2-3. század birodalmi életére. Néhány ember Egyiptomban, Izraelben a pusztába ment, és élni kezdte az evangélium szerinti szigorú életet. Akkor is voltak gazdagok és szegények, de ezek az emberek az életükkel hirdették, hogy van egy érték, ami fontosabb, mint a pénz. Ez az

érték Isten. A szerzetesek elsősorban az életükkel prédikálják, hogy Isten az első. Ha Isten az élet forrása, az öröm forrása, akkor ezt meg kell mutatni. Ferenc pápa ezért szentelte ezt az évet a szerzeteseknek, mert nekik annak kell lenniük, amire fogadalmat tettek. Nem élhetnek titokban. Az evangélium is azt mondja, hogy egy várost a dombon nem lehet elrejtetni, mert azt mindenki látja. Ugyanígy a szerzetest is mindenkinek látnia kell. A szerzetes az életével hitelesíti hivatását, pontosan azzal, ha az Istentől kapott hivatását örömmel éli. A szerzetesség az egyház támasza, ha úgy tetszik, az egyház frontvonala. Ha a frontvonal erős, akkor van lehetőség az előrelépésre, de ha gyenge, akkor ki követné? A szerzetesek karizmájukat a Szentlélektől kapják az egyháztól. Szegény az egyház, ha nincsenek szerzetesek, és gazdag, ha sokan vannak. Sok férfi és sok nő válaszol az Isten hívására. Ki iskolában, ki nevelésben, ki a katekézis során vagy az evangélium hirdetésében, a gyóntatás vagy a szegények gondozása révén, mindenki Jézus egy-egy aspektusát világítja meg. Mert a szerzeteseknek Jézus követését és azt, hogy Jézus az első, életükkel kell hirdetniük. Van lehetőség Jézussal élni.

7. Hogyan készül a Karácsonyra? Tudna-e néhány tanácsot adni, hogy a felgyorsult és olykor gondokkal teli békéltető napokat feledni tudjuk az ünnep során?

Azt kívánom mindenkinek, hogy tapasztalják meg Isten irgalmát, azt, hogy Isten viszonzás nélkül is szeret minket úgy, ahogy vagyunk. Tudom, hogy az ünnephez mindig szükséges a finom étel, a süti, a bor, a szabadidő, de nem ez a lényeg. A Karácsony az Isten szeretete, azé az Istené, aki bemutatta saját magát Jézus Krisztusban. Azt kívánom, fogadjátok be Jézust, mert Ő az Isten ajándéka, Ő a Karácsony. Ha Jézus építi a házat, erős a ház, nem hiába fáradnak az építők. Ezért kívánom a plébániának, az egyházközségnek, minden családnak, hogy fogadjuk be Jézust. Hogyan lehet befogadni? Legyünk szabadok belül, szabadítsuk fel a szívünket, váljunk meg a bűneinktől. Ha megvalljuk bűneinket, megtapasztaljuk Isten irgalmasságát, és szabadok leszünk. Ameddig tele a szívünk mással, addig Jézus nem találja helyét az életünkben. Szívükből kívánom, tapasztalják meg Isten irgalmasságát, fogadják be Jézust, és akkor igazi lesz a Karácsony, és együtt mondhatjuk Szent Ferencel: Pax et bonum! Békét és kegyelmet!

Készítette: Jánoska Tibor

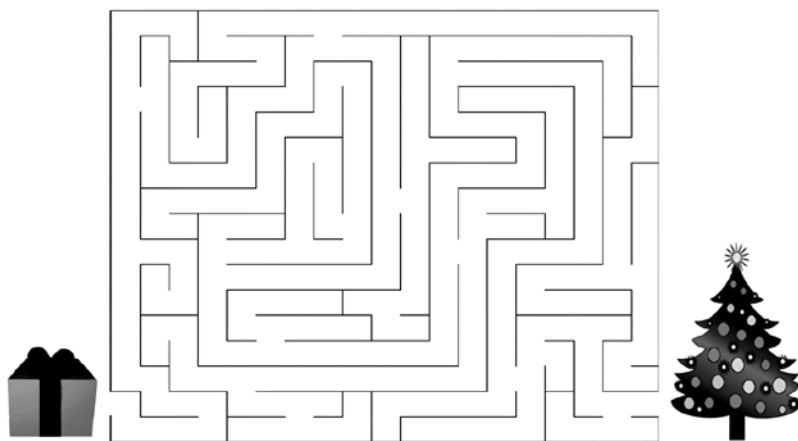

Kedves Gyerekek!

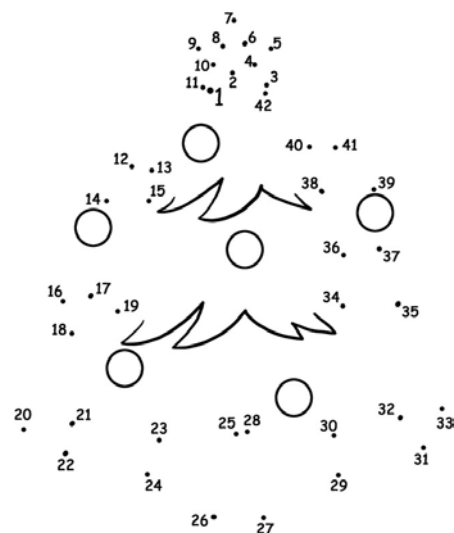
Karácsony napján újra egy oldal meglepetéssel ajándékozunk meg Benneteket. Reméljük, örömtöket lelitek a játékokban.

Aldott ünnepeket és boldog, új esztendőt kívánunk Mindnyájatoknak!

Melyik úton tudod eljuttatni az ajándékot a karácsonyfához?

Kösd össze!

Színezd

Találd meg a különbséget!

Könyvajánló

Notker Wolf OSB Isten megszületik az életünkben című könyvében a karácsony titkát keresi a mindennapi életben, szerte a Földön. Szemléletesen mondja el tapasztalatait, amelyeket az egész világon elterjedt bencés rend prímás apátjaként szerzett, bejárva a földkerekséget. A Vigilia Kiadó által megjelentetett kötetben Notker Wolf, a bencések prímás apátja az egész világot bejáró utazásain szerzett tapasztalatairól ír adventi és karácsonyi elmélkedéseiben. Corinna Mühlstedt újságíróhoz ezekhez fűz 24 gondolatébresztő buzdítást.

Bethan James-Nagy Katalin: Karácsonyi foglalkoztató, Történetek, fejtörők, karácsonyi üdvözlőlapok és újévi naptár Érdekes és tevékeny karácsonyi utazásra hív a szerző. Éld át te is az első karácsony csodáját, a fogadás és az angyal segítségét, a találkozást a pásztorokkal és a napkeleti bölcsekkel! Közben törheted a fejed, rajzolhatsz és színezhatsz, üdvözlőlapot készíthetsz a szeretteidnek, és egy szép naptárban gyönyörködhetsz majd a következő évben. Vidám és színes úti élményeket kívánunk!

Ünnepi miserend

Agostyán

Dec. 24.	Karácsonyi szentmise	23 ⁰⁰ ;
Dec. 25.	Ünnepi szentmise	11 ³⁰ ;
Dec. 26.	Ünnepi szentmise	11 ³⁰ ;
Dec. 27.	Szent János apostol ünnepe; Boráldás	17 ⁰⁰ ;
Dec. 28.	Szent Család vasárnapja	11 ³⁰ ;
Dec. 31.	Hálaadás	17 ⁰⁰ ;
Jan. 1.	Újévi szentmise	11 ³⁰ ;
Jan. 6.	Vízkereszt ünnepe	17 ⁰⁰ ;

Tata

Dec. 24.	Karácsonyi vigília mise; pásztorjáték	16 ⁰⁰ ;
	Karácsonyi szentmise	22 ⁰⁰ ;
Dec. 25.	Ünnepi szentmise	7 ³⁰ ; 9 ⁰⁰ ; 10 ¹⁵ ; 18 ⁰⁰ ;
Dec. 26.	Ünnepi szentmise	7 ³⁰ ; 9 ⁰⁰ ; 10 ¹⁵ ; 18 ⁰⁰ ;
Dec. 27.	Szent János apostol ünnepe; Boráldás	7 ³⁰ ;
Dec. 28.	Szent Család vasárnapja	7 ³⁰ ; 9 ⁰⁰ ; 10 ¹⁵ ; 18 ⁰⁰ ;
Dec. 31.	Hálaadás	18 ⁰⁰ ;
Jan. 1.	Újévi szentmise	7 ³⁰ ; 9 ⁰⁰ ; 10 ¹⁵ ; 18 ⁰⁰ ;
Jan. 6.	Vízkereszt ünnepe	7 ³⁰ ; 18 ⁰⁰ ;

Vértestolna

Dec. 24.	Karácsonyi szentmise	24 ⁰⁰ ;
Dec. 25.	Ünnepi szentmise	11 ³⁰ ;
Dec. 26.	Ünnepi szentmise	11 ³⁰ ;
Dec. 27.	Szent János apostol ünnepe; Boráldás	16 ⁰⁰ ;
Dec. 28.	Szent Család vasárnapja	11 ³⁰ ;
Dec. 31.	Hálaadás	16 ⁰⁰ ;
Jan. 1.	Újévi szentmise	11 ³⁰ ;
Jan. 6.	Vízkereszt ünnepe	16 ⁰⁰ ;

A további programokról, illetve az esetleges változásokról tájékozódjon honlapunkon

www.tataikapucinus.hu

Miserend

Agostyán	Tata-Kapucinus	Vértestolna
Vasárnap: 11:30 Péntek: 17:00	Vasárnap: 7:30, 9:00, 10:15, 18:00, (vesperás 17:30) Hétfő, kedd: 7:30 Szerda: 7:30, 18:00, (vesperás 17:30) Csütörtök, péntek: 7:30 Szombat: 7:30, 18:00 Minden hónap 13-án fatimai engesztelés: 17:00 Rózsafüzér; 17:30 közös imaóra; 18:00 ünnepi szentmise	Vasárnap: 11:30 Csütörtök: 17:00

Ünnepek és emléknapiak

December

24. Szenteste
25. Karácsony, Jézus Krisztus születése
26. Szent István vértanú
27. Szent János evangélista
28. Aprószentek
30. Szent Család

Január

1. Szűz Mária, Isten anyja
2. Vízkereszt, Urunk megjelenése
6. A napkeleti bölcsek: Gáspár, Menyhért, Boldizsár
9. Urunk megkeresztelkedése
17. Szent Antal apát
21. Szent Ágnes
24. Szalézi Szent Ferenc
25. Szent Pál apostol megtérése
26. Szent Timóteus és Szent Titusz
28. Aquinói Szent Tamás
31. Bosco Szent János

Február

2. Urunk bemutatása
5. Szent Ágota
10. Szent Skolasztika
14. Szent Cirill és Metód
18. Hamvazószerda

Pio atya kegytárgybolt

Nyitva tartás:

Hétfő: szünnap

Kedd-péntek: 9-17

Szombat-vasárnap: 8-12

Tata, Stranzky u. 15.

PENNY mögötti üzletsor

34 / 487 - 847

Info@libitina.hu

LIBITINA Kft.

A következő szám kéziratának leadási határideje: 2015. február 09. • Kérjük kézírataikat a tataikapucinus@gmail.com e-mail címre küldjék, és ne mulasszák el a határidőt! • Kéziratokat nem őrzi meg, és nem küldünk vissza.

APOSTOL. Az agostyáni, tata-tóvárosi, vértestolnai plébániák közös lapja - 2014. 12. 24. - XXIV. évf. 7. sz. • Megjelenik évente hatszor.

Felelős kiadó: Szalai Gábor plébános. Szerkesztő: Jánoska Tibor. A szerkesztőség címe: 2890 Tata, Bartók B. u. 1. Tel: 34/ 380 019

Honlapcím: www.tataikapucinus.hu • Nyomdai kivitelezés: Baráth Nyomda Kft. Tata.

Fehér Tibor atya köszöntése

Szent Imre búcsú

Pápai áldás

Emlékezés a világháború hőseire

Kapucinus sírhely megáldása

Csaba testvér templomunkban

Szent Erzsébet
kenyere

Lelki nap Vértestolnán

Dr Raffay Ernő professzor előadása

Trianon kiállítás és megnyitó

